

Altres veus, altres àmbits - Truman Capote

Truman Capote va publicar aquesta primera novel·la quan tenia vint-i-quatre anys, el 1946. Divuit anys després esdevindria una celebritat amb *A sang freda*, un esgarrifós reportatge novel·lat que ha venut milions d'exemplars només als Estats Units.

Altres veus, altres àmbits comença quan Joel, un noi de tretze anys amb més imaginació que coneixements, arriba a un poblet procedent de Nova Orleans. Se li ha mort la mare, divorciada, i ha anat a reunir-se amb el seu pare, a qui no ha vist mai. L'abandó de la ciutat li suposarà el descobriment d'una nova realitat. El Sud rural adquireix, contemplat pels ulls de Joel, uns trets seductors i inquietants. La mansió aïllada que serà la seva nova llar simbolitza el passat esclavista i el present decadent. El xerès, la pianola i les converses al porxo són els únics divertiments que ofereix la casa als seus habitants: una madastra neuròtica, un oncle ambigu i una minyona negra.

Al camp es creix més de pressa que a la ciutat. Joel, a qui el tedi excita la curiositat, haurà de triar tard o d'hora entre una entremaliada noia de la seva edat -una mena de Huckleberry Finn femení- i el seu oncle mesquí i fascinator -com la Louisiana de Capote-. En definitiva, el dubte es planteja entre l'amistat innocent de la infància i les complicades relacions que regeixen el món dels adults.

L'enigma que envolta el pare del protagonista, l'ecosistema màgic dels negres, els boscos frondosos, el medi desconegut i perillós són el tel·le de fons d'aquesta novel·la breu i rodona, de factura clàssica però alhora molt complexa, sobretot en el vessant simbòlic. Joel, en el seu isolament rural, augmenta la producció onírica a mesura que s'endinsa en la realitat. No busca la veritat, sinó l'amor, i si la veritat no és prou plaent, se'n construeix una a la seva mida. No costa massa reconèixer en ell la sensibilitat i la crueltat del seu creador.

El leitmotiv de la recerca del pare és substituït al llarg del llibre per la pèrdua de la innocència del jove, exemplificada en les seves lectures: li llegien Hans Andersen abans d'adormir-se, a Nova Orleans, i ara l'oncle li recita *Macbeth*. Altres innocències perdudes o estripades ajuden el lector a calibrar i situar en el seu context la del protagonista.

Entre els personatges d'aquesta novel·la, prou nombrosos, no n'hi ha cap que estigui satisfet del seu destí. Hi ha qui encara té esperances, però el temps ja s'encarregarà de fixar-li dràsticament els peus a terra. Els caràcters femenins són els més repulsius, llevat de la minyona negra i de la noieta que vol ser un noi.

Algunes de les claus argumentals d'aquest llibre imprevisible vénen donades en forma de narració oral feta per l'oncle al seu nebot bocabadat. Aquesta mena de conte, que ocupa amb prou feines deu pàgines i que com a peça independent seria una obra mestra del gènere, justificaria ell sol la lectura del llibre.

El sud d'aquest clàssic americà que és *Altres veus, altres àmbits*, misteriós i violent, està construït amb llegendes poètiques i realitats escabroses. És una terra tan mítica com la de Margaret Mitchell, però amb la geografia i la imatgeria pròpies d'un autor turmentat, que hi plasma tots els seus fantasmes i les seves obsessions. No és estrany que quan Truman Capote va triomfar es traslladés a la costa est.